

1550. Begin The Beguine

Komentar od Svetozara Radića

Razlog za stvaranje ovog "MWP specijalnog izdanja" stigao mi je prije nekoliko dana putem e-maila koji je sadržavao sledeće: *Poštovani gospodine Radiću, mogu li vas pitati nešto o posebnom načinu sviranja? Mislim da niko ne bi znao to bolje od vas, jer ste i sami svirali harmoniku i orgulje dugi niz godina. Mnogi klaviristi i harmonikaši zapravo ne sviraju „ravnu melodiju“, kako ona stoji u notama, nego melodiju malo promene sa mnogim novim tonovima. Kako se to radi „sa smislom“? Znam skliznuti sa crne na belu tastnu. Ali mnogi orguljaši/harmonikaši imaju svoj način "ulepšavanja" pre nego što sviraju po notama odredjeni ton. Kao najbolji primer, šaljem vam jedan YouTube-link za "Begin The Beguine" od "ChromaticPlayer-a Paula", koji je „vrlo dobar“ u tim ukrašavanjem melodije kroz druge tonove!*

Onda sam ja pobliže pogledao i poslušao "tog Chromatic-Player-a Paula". Pre svega, jako me je iznenadilo kako je on "aktivan" na YouTube-u - snimio je bezbrojne melodije poznatih hitova - i to sve na taj svoj poseban način! Prvi utisak slušanja je jako "dobar": on dobro zvuči, jer je veoma dobro upoznat sa radom YAMAHA TYROS-a i zaista dobija maksimum zvuka iz njega. Još iz vremena mog muzičkog školovanja pamtim rečenicu mog profesora muzike: „Molim te, ne preteruj sa ulepšavanjem melodije!“ Pa, dobri Paul očigledno nije imao takvog učitelja muzike ili bolje rečeno: Paul "preteruje" sa svojim ukrašavanjem.

Originalna melodija od „Begin The Beguine“ ima 108 taktova (u formi A-A-B-A-C-A-Coda) - Paul je snimio 143 takta - melodije - međutim, samo A-delove i Codu - čitav B-deo je jednostavno izostavio - tamo, gde su te poznate modulacije sa komplikovanom harmonskom pozadinom (u C-Duru: Cm-F7-Bb-Bbm-Eb7-Ab) - i ja to ne razumem - ako ne znaš te hermonije, pusti ruke od svega i nesviraj tu kompoziciju - ili uči te harmonije! Ali sada natrag do njegovog „ukrašavanja melodije“: nijedan od njegovih brojnih, melodiskih ukrasa se u istom načinu ponavlja! Jedan pogled u note od Bacha bi kao primer bio dovoljan da si vidi, kako ti „ukrasi“ moraju da zvuče. Kao i što se neki o poznatih „Chopin-ornamenata“ moraju specijalno "uvežbati"! Zapisao sam svih Paulovih 143 takta - bez znakova ponavljanja - jer ništa se kod njega ne ponavlja! Osim toga, svaki od mojih MWP korisnika dobija uz Paulove note i originalne note od "Begin The Beguine" u jedno-

stavnoj klavirskoj verziji kao PDF dokument - bez ikakvog „ukrašavanja“ ali i sa kompletnim B-delom! Onda može svaki sam da „oceni“ Paul-a! Dragi Paul, bez uvrede, ali jedna tako poznata kompozicija mora uvek da se svira kompletna - i sa mnogo manje sopstvenog „ukrašavanja melodije“!

Kompoziciju „Begin the Beguine“ komponovao je američki muzikal-komponista Cole Porter za muzikal „Jubilee“ 1935e godine. Postao je hit-evergreen i jazz-standard. Melodija ima 108 taktova u obliku pjesme A-A-B-A-C-A-Coda, pri čemu svaki deo ima 16 taktova (osim C-dela, koji ima 20 taktova i Code sa 8-taktova).

Prvi komercijalni snimak je od Orkestra Xavier Cugat (sa pevanjem od Don Reida); snimljen je 15og septembra 1935e i objavljen kod firme Viktor u oktobru 1935e. Ostali rani snimci su od Joe Haymes (1935e) i Pierre Allier (1938e). Svoju ogromnu popularnost je ta kompozicija dobila nakon snimka od klarinetiste Artie Shaw-a i njegovog orkestra, od 24og jula 1938e i objavljenom u augustu 1938e. Kompozicija je bila na prvom mestu Billboard top liste ukupno 6 nedelja. Do 1944e je singl-izdanje prodato u jedan milion exemplara. Za njim su i mnogi drugi - u ono doba poznati - orkestri snimili svoje verzije i uzeli tu kompoziciju u svoj repertoar, kao Harry James, Tommy Dorsey, Benny Goodman, Glenn Miller, Casa Loma Orchestra, Bob Crosby i Ray Conniff, ali i mnogi omiljeni pevači poput Franka Sinatre (1938e) i mnogih drugih.

